

Verkondiging Kerstmorgen 2017 – Dominicuskerk Utrecht

*In het begin was het woord,
en het woord was bij God,
en het woord was God.
Het was in het begin bij God.*

Met deze plechtige woorden opent het evangelie van Johannes op deze kerstmorgen en misschien moet u wel net als ik meteen denken aan die allereerste woorden van de bijbel, waar het scheppingsverhaal uit het boek Genesis mee begint:

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en leeg; duisternis lag over de diepte, en de geest van God zweefde over de wateren.

En dan spreekt God: *Er zal licht zijn*, en dan is er licht!

Als Gods woord wordt gesproken gebeurt er ook werkelijk iets.

Als God spreekt komt er licht in duisternis, orde in chaos, bevrijding uit nood.

Waar God spreekt ontstaat er uitzicht en toekomst...

Bij kerstmis denken wij misschien allereerst aan het geboorteverhaal zoals dat in de nachtmis uit het evangelie van Lucas heeft geklonken. Dat spreekt natuurlijk enorm aan met heel concreet Jozef en Maria en hun pasgeboren baby, met eenvoudige herders met hun schapen, met engelen en de ster, die de wijzen uit het oosten de weg wijst. Dat spreekt tot onze verbeelding en vertedert. Wel even wat anders dan de lezingen van vandaag. Of toch niet?

Wat vieren we eigenlijk met kerstmis?

In een oudere editie van het tijdschrift Volzin vroeg de hoofdredacteur in zijn openingsartikel zich af, of het Paasfeest, het feest van de opstanding, niet veel belangrijker is voor christenen

en hoe het dan komt, dat in de kerstnacht de kerken overvol zitten en in de paaswake vaak maar bitter weinig mensen komen.

Heeft dat alleen maar met romantiek te maken?

Wat maakt het kerstfeest voor de meeste mensen dan zo bijzonder?

We jubelen toch niet zomaar vanwege een beetje romantiek?

Nee, we horen jubelende woorden van vreugde, omdat er sprake is van verlossing, van troost,

van de openbaring van Gods heil en vrede in de wereld voor alle mensen.

Maar hoe moeten we al die grote woorden verstaan?

Na meer dan 2000 jaar lijkt Gods heil en vrede immers vaak nog heel ver weg?

Daar hoeft ik hier geen voorbeelden meer van te geven.

De berichten in de media staan vol van afschuwelijke toestanden ver weg en dichtbij.

Wat vieren we vandaag dan eigenlijk?

Johannes zegt: Het Woord van God is vlees geworden,

Gods woord, dat woord dat toekomst geeft,

orde scheidt, bevrijdt, geneest, vergeeft,

dát woord is vlees en bloed geworden, zichtbaar, hoorbaar, tastbaar in Jezus, gewoon mens met mensen, kwetsbaar en eindig net als u en ik.

Zo hebben mensen kennelijk Jezus ervaren.

In Jezus is dat woord van God doorgebroken in ons bestaan,

in Jezus klinkt Gods woord in gewone mensentaal die wij kunnen verstaan en die wij ons eigen kunnen maken.

Jezus is de belichaming ten voeten uit van Gods Woord.

Jezus is het licht in onze duisternis.

Incarnatie noemen we dat.

Maar dat is niet het enige.

Johannes gaat verder en zegt: *En de wereld heeft Hem niet erkend*

Daarmee waarschijnlijk doelend op degenen, die toch Gods woord als eersten zouden moeten kunnen herkennen: de schriftgeleerden en kerkelijke leiders van die tijd-. Juist zij konden of wilden Gods Woord in levende lijve, Jezus de Gezalfde van God, niet aanvaarden.

Maar in zijn 'eigen huis' (zo noemt Johannes dat), zijn er, die het wel zien en begrijpen: dan gaat het om vaak eenvoudige, arme mensen zoals de herders, om buitenstaanders zoals de wijzen uit het Oosten, Zij herkennen Jezus meteen als behorend bij God, als de vervulling van Gods belofte.

Zij worden door Johannes dan ook kinderen van God genoemd. Gods Woord zal juist in deze mensen toekomst krijgen. En wat is dan een mooier beeld als de geboorte van een weerloos kind?

Afgelopen week kregen we het bericht van de geboorte van het tweede kindje van dominee Pim Brouwer. Een dochter, Mirre heet ze. Er zat een foto bij van het hele gezinnetje. De vreugde en liefde straalde ervan af. Zo'n kindje is een godswonder. De liefde van twee gewone mensenkinderen heel concreet vlees en bloed geworden. In dit kindje hebben zij zich uitgesproken voor de rest van hun leven te willen zijn als een vader en een moeder.

Het is een belofte die dit kindje echt toekomst geeft. Daar mag het op vertrouwen. Zo mogen we begrijpen, dat Gods Woord van Liefde in elk geboren mensenkind vlees en bloed wordt, hoe klein en ogenschijnlijk onbeduidend dan ook.

In Jezus zijn we gaan begrijpen hoe Gods Woord en Licht in heel zijn volheid in een mens kan doorbreken. Hij is in heel zijn leven sprekend de Vader geworden. Naar zijn voorbeeld kunnen ook wij mensenkinderen vele, vele kleine lichtjes vormen. Lichtjes, die mensen bemoedigen als ze in de war zijn, lichtjes, die mensen nabij zijn als ze ernstig ziek zijn, die mensen helpen als ze in nood zijn, die gewoon, zomaar, mensen een schouderklopje geven, een kaarsje aansteken, een hand op de schouder leggen. Dan kan ook in ons Gods Woord vlees worden, klinken in mensentaal en bewerken we toekomst voor elkaar, wetend, dat wij allemaal op onze beurt gedragen worden door dat grote Woord, waarmee de wereld werd geschapen, waarmee de wereld nog steeds wordt herschapen, dat Woord dat chaos ordent, dat licht brengt in onze duisternis.

Dat het zo moge zijn.

Leny Beemer